

Stk. 2. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for spørgeren, jf. § 21, stk. 1, er gebyret på 150 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet i svaret. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en påtænkt disposition, jf. § 21, stk. 2, er gebyret på 5.500 kr. pr. disposition.

Stk. 3. Gebyrernes størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatte-loven.

Stk. 4. Gebyret betales tilbage, såfremt anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.

§ 24. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig og indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren. Skønner told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet afvises eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, kan i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 eller 2 kan ikke påklages administrativt.

§ 25. Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

Stk. 2. Et svar er ikke bindende, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af svaret, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for svaret. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten.

Stk. 3. Et svar, der vedrører fortolkningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, er ikke bindende, i det omfang en udenlandsk, respektive en færøsk eller grønlandsk, skattemyndighed lægger en anden vurdering af det pågældende spørgsmål til grund.

Stk. 4. En afgørelse, der træffes efter § 207 i lov om finansiel virksomhed, eller en afgørelse, der træffes af en tilsynsmyndighed som nævnt i skattekontrollovens § 6 D om størrelsen af hen-satte beløb eller størrelsen af lidte tab i et penge- eller realkreditinstitut mv. er bindende for skattemyndighederne ved behandlingen af det beskrevne forhold. Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 9

Frister mv. vedrørende indkomst- og ejendomsværdiskat

Ordinær ansættelse

§ 26. Told- og skatteforvaltningen kan ikke af-sende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, om foreta-gelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat senere end den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb. Ansættelsen skal foretages senest den 1. august i det 4. år efter indkomstårets udløb. Denne frist gælder ikke for den skatteberegning, der er en følge af ansæt-telsen. Har det betydning for den skattepligtiges mulighed for at varetage sine interesser, at fri-sten for at foretage ansættelsen forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Skatteministeren kan for grup-per af skattepligtige fastsætte kortere frister end angivet i 1. og 2. pkt.

Stk. 2. En skattepligtig, der ønsker at få ændret sin ansættelse af indkomst- eller ejendomsvær-diskat, skal senest den 1. maj i det 4. år efter ind-komstårets udløb fremlægge oplysninger af fak-tisk eller retlig karakter, der kan begrunde ænd-ringen.

Stk. 3. En ansættelse, der beror på en ændret bedømmelse af et afskrivningsgrundlag for et indkomstår, der ligger uden for fristerne efter denne paragraf, kan foretages eller ændres efter stk. 1, medmindre ansættelsen beror på et skøn.

Stk. 4. En ansættelse kan ikke foretages eller ændres efter stk. 1, i det omfang ansættelsen beror på en ændret bedømmelse af et fremførsels-berettiget underskud eller tab, der er selvangivet i et indkomstår, der ligger uden for fristerne efter denne bestemmelse. Bestemmelsen i 1. pkt. fin-der tilsvarende anvendelse vedrørende opgørel-serne efter selskabsskattelovens § 13, stk. 8-14.

Stk. 5. Fristerne efter stk. 1 og 2 udløber først i det 6. år efter indkomstårets udløb for skatte-